

Kasutatavad terminid

Heitvesi on kasutusel olnud vesi, mis juhatakse suublasse. Heitveeks ei peeta sademevett, kaevandusvett, karjäärivett, jahutusvett, maaparandussüsteemis voolavat vett ega vesiviljeluses ja hüdroenergia tootmises kasutatavat vett. (VeeS § 18 lg 1 ja 2).

Inimekvivalent (ie) ühe inimese põhjustatud keskmise ööpäevase tingliku reostuskoormuse ühik. Biokeemilise hapnikutarbe (BHT7) kaudu väljendatud inimekvivalendi väärtus on 60 grammi hapnikku ööpäevas. Tinglikult võib öelda, et 2000 ie alal elab 2000 inimest (KKM 08.11.2019 määrus nr 61 § 4 lg 1).

Jääkreostus on minevikus inimese tegevuse tagajärjel tekkinud maa ja veekeskonna (pinnase või põhjavee) reostunud piirkond või keskkonda jäetud kasutusest ohtlike ainete kogum, mis ohustab ümbruskonna elanike tervist ja elusloodust. Jääkreostuseks ei loeta pärast 07.06.1998 tekkinud reostust, sest siis jõustus kemikaaliseadus, millega kehtestati saastaja maksab põhimõte (vt Kliimaministeeriumi [koduleht](#)).

Kanalisatsiooniehitiste kuja on kanalisatsiooniehitise, välja arvatud torustik, kõige väiksem lubatud kaugus elamust ning majutus-, ravi-, spordi-, haridus-, kaubandus- ja teenindushoonest, samuti transpordihoonest, mis teenindab regulaarselt inimesi, ning salv- ja puurkaevust. Kanalisatsiooniehitise kuja ulatust arvestatakse kanalisatsiooniehitise hoone välisseinast või rajatise või seadme välispiirjoonest. Kuja ulatuse määramisel ei arvestata kanalisatsiooniehitise torustikku (VeeS § 134 lg 1 ja 4).

Lõhejõgi - Lõhe, jõforelli, meriforelli ja harjuse kudemis- ja elupaikade nimistus toodud veekogu või selle lõik (KKM 15.06.2004 a määrus nr 73)

Ohtlik aine on element või ühend, mis mürgisuse, püsivuse või bioakumulatsiooni tõttu põhjustab või võib põhjustada ohtu inimese tervisele ning mis kahjustab või võib kahjustada teisi elusorganisme või ökosüsteeme. Ohtlike ainete alaliigid on: prioriteetsed ained ja teatavad muud saasteained; vesikonnaspetsiifilised saasteained; prioriteetsed ohtlikud ained. (VeeS § 755 lg 1 ja 2 p 1-3).

Omapuhasti on reoveepuhasti, mille projekteeritud koormus on kuni 50 inimekvivalenti (VeeS § 96).

Paisude inventuur, inventariseerimine - kõnekeelne väljend projektile Tõkestusrajatiste inventariseerimine vooluveekogudel kalade rändetingimuste parandamiseks (vt Keskkonnaagentuuri [koduleht](#)).

Pinnaveekogum - selgelt eristuv ja oluline osa pinnaveest, nagu järv, jõgi, oja, paisjärv, peakraav, kanal, kraav või nende osa, siirdevesi või rannikuvee osa (VeeS § 11).

Põhjavesi - kogu vesi, mis asub maapinna all küllastumusvööndis ning on otseses kokkupuutes pinnase või aluspõhjaga (VeeS § 7).

Põhjaveekiht - üks või mitu maa-alust kivimikihti või muud geoloogilist kihti, mis on piisavalt poorsed ja läbilaskvad, et põhjavesi saaks seal märkimisväärses ulatuses voolata, või millest saab olulises koguses vett võtta (VeeS § 15).

Põhjaveekogum - põhjaveekihi või –kihtides selgesti eristatav veemass (VeeS § 12).

Põhjaveekihi kaitstus on põhjaveekihi kaetus vett halvasti juhtiva pinnasekihiga või veepidemega (VeeS § 68 lg 1).

Reoveekogumisala on ala, kus on piisavalt elanikke või majandustegevust reovee kanalisatsiooni kaudu kogumiseks ja reovee reoveepuhastisse või heitvee suublasse juhtimiseks (VeeS § 93).

Reoveekogumisala koormus on reoveekogumisalal tekkiv aastaajast sõltuv suurim reoveest põhjustatud saastatuse kogus, mis on väljendatud inimekvivalentides ja mille arvutamisel võetakse arvesse püsielanike, turistide ning tööstus- ja muude ettevõtete reovesi, sõltumata sellest, kas see juhitakse ühiskanalisatsiooni või mitte. Reoveekogumisala koormuse hulka ei arvata tööstusreovett, mida käideldakse tööstusreoveepuhastis. (VeeS § 94).

Reovee kohtkäitluse ja äraveo eeskiri reguleerib reovee kohtkäitlust, kogumismahutitest äravedu ja ühiskanalisatsiooni puhastamist omavalitsusüksuse haldusterritooriumil.

Reovesi on olmes, tööstuses või muus tootmises tekkinud vesi, mis ületab kehtestatud heite piirväärtusi ja mida tuleb enne suublasse juhtimist puhastada. Reoveeks peetakse ka ühisvoolsesse kanalisatsiooni juhitud sademevett. (VeeS § 20).

Saasteallika reostuskoormus arvutatakse aasta kestel saasteallika suurima nädala keskmise saasteaine hulga alusel (KKM 08.11.2019 määrus nr 61 § 4 lg 1).

Sademevesi on sademetena langenud ning ehitiste, sealhulgas kraavide kaudu kogutav ja ärajuhitav vesi (VeeS § 129 lg 2).

Suubla - veekogu, veekogu osa või maapõue osa, kuhu juhitakse heitvett või saasteaineid (VeeS § 19).

Valgala - maa-ala, millelt kogu äravoolav pinnavesi voolab jõgede, ojade, paisjärvede, peakraavide, kanalite või järvede kaudu ühes jõesuudmes merre (VeeS § 26 lg 2).

Veeluba on vee erikasutusõiguse aluseks ja annab õiguse üheks või mitmeks veeseaduse §-s 187 nimetatud tegevuseks, samatähenduslik mõistetega keskkonnaluba ja keskkonnakaitseluba (VeeS § 186 lg 1).

Veekogu - püsiv või ajutine voolava, aeglaselt liikuva või seisva veega täidetud süvend, nagu jõgi, oja, peakraav, sealhulgas nendel asuv paisjärv, kanal, paadikanal, allikas, järv, sealhulgas tehiskraav või meri (VeeS § 3 lg 1).

Vesikond - maa- ja mereala, mis koosneb ühest või mitmest kõrvuti asetsevast valgalast koos põhjavee ja rannikuveega ning mis on vee kasutamise ja kaitse korraldamise põhiüksus (VeeS § 26 lg 3).

Ühisveevärgi ja -kanalisatsioon on ehitiste ja seadmete süsteem, mille kaudu varustatakse tarbijaid joogiveega ja juhitakse ära ning puhastatakse reo- ja sademevett ning mille projekteeritud jõudlus on vähemalt kümme kuupmeetrit ööpäevas ja mis teenindab vähemalt 50 inimest. Ühisveevärgi ja -kanalisatsioonina käsitatakse ühisveevärki või ühiskanalisatsiooni eraldi või mõlemat koos (ÜVVKS § 3 lg 1).

Ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni arendamise kava on ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni kohta koostatav analüüs, mis käsitleb valla või linna ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni hetkeolukorda ja arendamisettepanekuid. Selle koostamist korraldab kohaliku omavalitsuse üksus koostöös vee-ettevõtjaga. Ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni arendamise kava koostatakse vähemalt 12 aastaks (ÜVVKS § 13 lg 1, 2 ja 4).

Viimati uuendatud 15.01.2025